

ОКРЕМІ РИСИ КОМУНІКАЦІЇ ВИКЛАДАЧ – СТУДЕНТ ПІД ЧАС ДИСТАНЦІЙНОГО НАВЧАННЯ

Пандемія коронавірусу, яка охопила весь світ, поставила науково-педагогічний загал перед необхідністю опановувати дистанційними технологіями. Сьогодні – це не здобуток найбільш прогресивних і фахових викладачів, а універсальне завдання для всіх. Навчання за допомогою мережі Інтернет має свої дидактичні особливості. Те, як викладачі передають інформацію, взаємодіють зі студентами та оцінюють навчання, сильно відрізняються у віртуальному навчальному середовищі. Інтернет-освіта вимагає більшої незалежності, тому студенти повинні мати можливість засвоїти хоча б частину матеріалу, коли професори недоступні. Оскільки програми онлайн-ступінь привертають більшу частку студентів, що не входять до регіону, і «нетрадиційних» студентів, включаючи працюючих студентів, батьків та військових, викладачі також повинні навчитися залучати більш різноманітну групу студентів.

Науково-педагогічні працівники, які є початківцями викладання в інтернеті, періодично застосовують технологічний підхід до навчального планування. Ця перспектива може ускладнити навчальний процес і призвести до гірших результатів навчання. Джаред Штейн, віце-президент з досліджень та розробок освітнього контенту Canvas фірми Instructure (США), радить інтернет-викладачам надавати пріоритет навчальним цілям перед технологіями: «Почніть з кінця. З'ясуйте самі для себе: що ви хочете, щоб учні пройшли в кінці курсу? ...Вам належить вибрати інструменти, які надають найкращі можливості для навчання, практики та спілкування з найменшою кількістю технічних витрат».

Не всі дистанційні курси побудовані однаково: одні дозволяють отримати велику гнучкість у плануванні, інші прагнуть відтворити більш традиційне середовище курсів на базі гуртожитка в інтернеті. Викладачі мають враховувати ці фактори, вибираючи інструктивні засоби та методи. Класичним є поділ дистанційних курсів на синхронні та асинхронні. Обидва типи мають свої переваги і недоліки, які, думається, загальновідомі. Деякі студенти все ж віддають перевагу живим інтерактивним курсам, які є просто більш доступними.

Технологія дозволяє коледжам та університетам здійснювати курси в будь-якому форматі – це впливає на те, як викладачі викладають онлайн-курси. У США й інших західних країнах все більшого поширення набуває організація дистанційного навчання, коли викладач перебуває віддалено, а студенти – у кампусі.

Синхронне навчання відтворює живі, традиційні обставини освітнього процесу з безпосереднім контактом між його суб'єктами. Важливо при цьому забезпечити інтелектуальну взаємодію викладачів і студентів, студентів між собою, моделювати різні навчальні ситуації, створювати малі групи, організовувати рольові ігри, тобто робити все те саме, що і в університетській аудиторії. Вибір технології залежить від кількості студентів, які навчаються. Під час великих потокових лекцій можна обмежитися аудіоконтактом, чи зображенням лектора, відеоконтроль за аудиторією доречний лише тоді, коли слухачі перебувають віддалено у одній аудиторії. Безумовно, в умовах карантинних обмежень зосередження людей, цей спосіб видається недоцільним. Навпаки, під час проведення семінарських занять, особливо, коли групи невеликі, режим відеоконференції буде вельми корисним і продуктивним.

У разі використання асинхронних технологій лекції можуть бути заздалегідь записані або представлені в такій програмі, як Microsoft PowerPoint, можливо, з голосовим описом інструктора. Ці методи доставки дозволяють учням переглядати та переглядати матеріал за необхідності. Ці варіанти можуть бути дуже корисними для студентів, які уникають в силу особистих причин дискусій, працюють, служать у війську чи правоохоронних органах, відбувають покарання, мають дітей чи інші обставини, що обумовлюють необхідність гнучкого графіка або хочуть працювати на заняттях у власному темпі.

Багато хто з досвідчених викладачів використовує більше однієї технології, що може включати в себе таке:

- завантажені попередньо записані лекції;
- презентації Microsoft PowerPoint з озвученням або без нього;
- форуми та дошки для обговорень;
- комунікація електронною поштою;
- Google диск та подібні інструменти для співпраці;
- інструменти для позачасової підтримки, такі як віртуальні репетиторські центри та віртуальні ресурси.

Кожен із цих форматів викладання дає можливість викладачам подолати викладацькі завдання, але мало програм застосовують лише один підхід до викладання. Студенти також мають переваги від такого поєднання і різноманітності методів дистанційного навчання.